

Aavehännän nk "Aavehantä!" Parantajan pesästä kuului. Kipitin nopeasti Ruusumarjan luokse. "Aavehantä, menisitkö keräämään vähän hämähäkin seittiä, Yösiiven korvassa on haava, joten tuo sitä mahdollisimman nopeasti." Mestarini sanoi ja niin lähdin kohti Yöklaanin rajaa. Kun olin juuri menossa piikkihernetunnelin läpi, joku huusi nimeäni. Käännyin, ja huomasin Varisturkin tulevan minua kohti. "Minne lähdet?" Kolli huudahti hyväntuulisena. "Öö.. kunhan lähden keräämään vähän hämähäkin seittiä Ruusumarjalle." Sanoin. "Noo.. Haluatko että tulen mukaasi?" Varisturkki hymyili. "En minä tarvitse ketään mukaani." Sanoin tyyli. ^Voi ketunlälä! Miksi en osaa olla kiltti?^ ajattelin turhautuneena. "Ai, no harmi." Kolli mutisi ja lähti minun ohi nopeasti. Lähdin piikkihernetunnelin läpi kohti Yöklaania. Sää oli aurinkoinen, joten minun teki mieli saalistaa. ^No, minä haen ensin sitä seittiä.^ mietin, ja jatkoin matkaani. Yhtäkkiä saniasten seasta kuului rapinaa. Ajattelin että siellä olisi hiiri, joten menin tyhmänä sinne. "Kettuja!" Kiljaisin ja lähdin juoksemaan päätäpahkaa jonnekin. Vähän matkan päässä käännyin, ja huomasin että ketut eivät seuranneet minua. Yhtäkkiä heräsin. ^Se uni tuntui niin todentuntukselta.^ mietin. "Ai sinä heräsit jo." Ruusumarja maukui. "Mm.." mutisin unisena. "Menisitkö keräämään vähän kissanminttua kaksijalkalan läheltä." Parantaja kysyi. "Vaikka." Vastasin ja lähdin parantajan pesästä. "Ja ota joku soturi mukaasi!" Ruusumarja huusi, ennen kuin lähdin. Huomasin että Pilviturkki jutteli hänen oppilaalleen, Kirjotassulle. "Pilviturkki!" Huusin. Soturi kääntyi, ja varmaan huomasi minut. "No?" Hän kysyi. "Ruusumarja sanoi että minun pitäisi ottaa joku soturi mukaani, kun lähden keräämään kissanminttua." Höpötin. "Selvä sitten." Pilviturkki hymähti ja käveli minua kohti. "Käykö että otan Kirjotassun mukaan?" Pilviturkki maukui. "Otan vaan." Vastasin nopeasti ja lähdin kohti hylättyä kaksijalan pesää. Katsoin tuleeko Pilviturkki perässäni, ja huomasin että he olivat melkein vieressäni. Kun olimme viimein hylätyn kaksijalanpesän luona, haistoin kissanmintun vahvan hajun. "Tuolla!" Huudahdin ja menin ottamaan sitä, niin paljon kuin pystyin. "Kirjotassu, mene auttamaan Aavehantää." Pilviturkki maukui. "Saan kyllä itsekin, mutta kiitos kuiteskin." Hymyilin nuorelle oppilaalle. Sitten lähdimme kohti leiriä. Kun olimme juuri piikkihernetunnelissa, Ruusumarja kiiruhti luokseni. "Kissanminttua!" Hän huudahti. "Valkokorvalla on hirveä viheryskä." Parantaja sanoi. Lähdimme kohti parantajan pesää, missä Valkokorva makasi ihan tulikuumana. "Syö nyt tätä." Sanoin, ja annoin vanhalle kollille kissanminttua. "Kiitos." Valkokorva murahti hiljaa. "Menen vähän ottamaan tuoresaalista." Sanoin Ruusumarjalle, ja lähdin kuulematta hänen vastaustaan. Kävelin, ja huomasin Susitähden huolestuneen ilmeen. Otin nopeasti pienen hiiren suuhuni, ja rupesin syömään sitä nopeaa vauhtia, vaikka ei minulla ollut mikään kiire. Syömiseni jälkeen lähdin takaisin parantajan pesälle katsomaan onko Valkokorvalla kaikki hyvin. "Aavehantä.." Kuulin jonkun sanovan. Katsoin Valkokorvaan, ja huomasin ettei hän hengittänyt. "Yritin kaikkeni, mutta se viheryskä oli voimakkaampi kuin hän." Ruusumarja maukui surullisesti. "Menen kertomaan Susitähdelle." Sanoin, ja lähdin kohti päällikköäni. "Susitähti!" Huudahdin. Kolli kääntyi. "No mitä?" Hän kysyi. "Valkokorva ei selvinnyt siitä viheryskästä." Sanoin. Susitähti oli hetken hiljaa. "Varisturkki ja Punaviiksi! Hakekaa Valkokorva parantajan pesästä." Susitähti huusi kahdelle soturille. He lähtivät. Jäin aukiolle katsomaan, kun kaksi soturia toivat Valkokorvan. Ruusumarja tuli heidän perässään, ja niin muitakin kissoja alkoi tulla pesistään. "Kaikki klaanini kissat!" Aukiolta kajahti. Susitähti oli suurkivellä murheellisen näköisenä. "Valkokorva ei selvinnyt viheryskästä." Susitähti maukui. "Ei!" Takarivistä kuului. Yritin katsoa kuka se oli, mutta en nähnyt huutajaa. "Kokous on päättynyt!" Susitähti huusi ja lähti päällikön pesälle nopeasti. "Tiesitkö että Valkokorva oli Liekkisulan isä." Ruusumarja supisi korvaani, kun kokous oli loppunut. "Ai." Mumisin. Menin parantajan pesään ja katsoin yrtteihin. "Siänkärsämo on lopussa." Puhuin itseseni. "Ruusumar.." Huudahdin, mutta hän olikin selkäni takana.

Säpsähdin. "Sinä säikäytit minut." Sanoin hiljaa. "Anteeksi. Mutta mitä asiaa sinulla oli?" Hän kysyi odottavaisen näköisenä. "Ömm.. Menen keräämään vähän siankärsämöä, koska se on lopussa." Sanoin nopeasti ja lähdin kuulematta Ruusumarjan vastausta. Halusin saada vähän omaa aikaa. Mikä oli kyllä ymmärrettävää. En ollut kerennyt miettiä omia asioitani, koska pesässämme on käynyt koko ajan kissoja. Piikki tassussa, sattuu vatsaan, oksettaa tai viheryskä. Minua rupesi jo kuvottamaan kaikkien yrttien yhdistynyt haju. Yhtäkkiä huomasin, että olin Mustaklaanin rajalla. Katsoin ympärilleni ja huomasin onton puunkolon. Hiivin sen luokse, vain siltä varalta olisiko siellä kettuja, tai jopa märeitä. Äkkiä puunkolo muuttui isoksi luolaksi. Luolan pienessä kolossa kyyhötti laiha, valkoinen kissa, millä oli isot, tuijottavat mulkosilmät. Kavahdin. Juuri viimeiseksi olisin halunnut nähdä outoa, tuijottavaa kissavanhusta. "Minä haistan tunkeilioita!" Kissa huudahti, niin että säikähdin ja hyppäsin taaksepäin. "K-kuka o-olet?" Kysyin peloissaan. Halusin pois täältä. Nopeasti. "Ai ei nuori pentu tiedä kuka minä olen." Kissa maukui virnistäen. "Luulin että kaikki emot pelottelevat pentujansa sokealla kissavanhuksella, mikä asuu loputtomissa luolissa." Hän räakkyi. Sen äänikin kuulosti pelottavalta luolissa. "M-mitä sitten vaikka en tiedä kuka olet?" Kysyin, mutta yhtäkkiä oli taas Mustaklaanin reviiirillä puunkolon edessä. Se oli outo näky. Yleensä en näe näkyjä. Tämä oli ensimmäinen. Menin kauemmas puunkolosta ja pinkaisin juoksuun. Otin vähän matkan varrelta siankärsämöä ja loppumatkan kävelin leiriin. Tästä en kyllä kerro Ruusumarjalle. Tai kellekään. Kukaan ei saa tietää siitä pelottavasta otuksesta. Ei ikinä. Eli mä halusin vielä tähän loppuun sanoa, että tää on FaniFiktio tarina Soturikissat-nimisestä sarjasta. Hahmot ja klaanit ovat kyllä mun keksimiä, ja tietysti tarinan juoni ja tarina.